

Àneu i Urgell: la mentalitat d'elit que impulsa el talent des de la base

L'Àneu i l'Urgell consoliden la seva trajectòria en el futbol sala formatiu amb títols estatals i internacionals. Amb la mirada posada en el Batxillerat Esportiu a Barcelona, encaren el salt a l'alt nivell i al futbol 11 des d'una mentalitat de superació i ambició competitiva.

Gemma Besolí

11/de juny/26 - 15:16 **actualitzat:** 11/de juny/26 - 16:02

1.- Com vau començar en aquest esport?

Vam començar a jugar a futbol molt petites, amb la ZER i després al Vedruna Puigcerdà, en equips mixtes. Al principi era una activitat més, però de seguida ens va enganxar molt, sobretot pel ritme, la intensitat i el fet de competir.

Haver jugat sempre en equips mixtes ens ha ajudat molt a créixer, perquè el nivell d'exigència era alt i ens ha obligat a adaptar-nos ràpid, a ser més intenses i a no baixar mai el ritme.

Amb els anys, el futbol ha passat de ser un hobby a formar part del nostre dia a dia, i avui ja el vivim com una part molt important de qui som.

Urgell: El repte més gran ha estat en un mateix any haver estat campiones de lliga, dels Campionats de Catalunya i ser campiones d'Espanya amb la selecció catalana

2.- Quin ha estat el repte més gran que heu hagut de superar en la vostra carrera?

Àneu: La part mental. En moments importants com finals o en ratxes dolentes, quan no et surten les coses com voldries i t'estanques. A vegades la pressió és molt forta quan ets molt exigent. Però aquest nivell d'autoexigència també m'ha portat a poder jugar al més alt nivell, fins i tot amb la selecció espanyola.

Urgell: El repte més gran ha estat en un mateix any haver estat campiones de lliga, dels Campionats de Catalunya i ser campiones d'Espanya amb la selecció catalana. Però el moment més difícil va ser quan l'any passat no em van agafar a la selecció catalana per als Campionats d'Espanya. M'ho vaig prendre com un repte i aquest any he pogut tornar-hi i, a més, ser campiones.

Urgell

3.- Com us prepareu físicament i mental per a una competició important?

Àneu i Urgell: La part física és molt intensa durant tota la temporada i tenim una entrenadora personal que ens ajuda a estar preparades per competir. Pel que fa a la part mental, durant els entrenaments amb les seleccions ens posen molts deures per treballar-la, i ens sentim molt acompanyades. Això ens ajuda a arribar als partits més concentrades.

4.- Quin ha estat el vostre èxit més significatiu fins ara i per què?

Àneu: Haver estat tres anys amb la selecció espanyola i haver jugat partits internacionals contra Portugal, perquè amb la meua edat és el màxim nivell al qual he pogut jugar.

Urgell: Haver pogut vestir durant tres temporades la samarreta de la selecció catalana i haver aixecat la copa dues vegades.

5.- Quina és la vostra font de motivació quan les coses es posen difícils o els resultats no són els esperats?

Àneu: Corregir els errors i mirar-los en positiu per millorar de cara al següent partit.

Àneu: Corregir els errors i mirar-los en positiu per millorar de cara al següent partit.

Urgell: Quan un partit no surt bé, intento quedar-me amb què puc aprendre i en què puc millorar. Crec que és clau no quedar-se en el resultat, sinó utilitzar-ho per fer un pas endavant.

6.- Quines metes teniu en el futur a curt i llarg termini?

Les dues: Per al curs vinent volem fer el Batxillerat Esportiu amb doble titulació de grau mitjà en futbol a Barcelona, i així poder jugar en equips d'alt nivell i continuar aprenent.

Àneu: Poder participar en els Jocs Olímpics de Dakar amb la selecció espanyola Sub-18 de futbol sala i continuar vestint la samarreta de la selecció catalana.

Urgell: El curs vinent vull passar a futbol 11 i m'agradaria jugar en un equip d'alt nivell. I m'encantaria poder arribar al mateix nivell que he adquirit en futsal i jugar també amb la selecció catalana.

Àneu

7.- Per què aquest esport i no un altre?

Àneu: És l'esport que he jugat tota la vida i em sento molt feliç quan estic a la pista. M'agradaria poder-m'hi dedicar tota la vida.

Urgell: Sempre he tingut una pilota als peus, i ara he sentit la curiositat de provar el futbol 11. L'estiu passat vam anar a un torneig internacional, la Donosti Cup, i els entrenadors em van dir que tenia moltes possibilitats. M'agradaria poder jugar en equips molt grans, i qui sap si algun dia al Camp Nou!

8.- Practiqueu altres esports?

Àneu: A vegades vaig a córrer o al gimnàs, però per mi és més com un complement per al futbol.

Urgell: De petites vam provar el running, però no em va acabar d'agradar.

9.- Quin és el vostre passatemps preferit o afició fora de l'esport?

Àneu: L'esport és tan important a la meua vida que, amb els estudis, no em queda gaire temps per a res més. Però el futbol ja m'omple molt.

Urgell: M'agrada molt cuinar, així i tot entre els estudis i l'esport tampoc em queda gaire temps.

Les dues: Entre els equips, les seleccions, els campionats d'estiu i els campus, hem conegut molta gent i hem fet amistats molt boniques que encara mantenim avui.

10.- Quin consell li donaríeu a algú que es vol iniciar en aquest esport?

Àneu: És un esport on et diverteixes molt, és molt intens i toques molt la pilota. I el millor és que és un esport d'equip. Si t'agrada competir i millorar cada dia, t'hi enganxaràs segur.

Urgell: Sobretot que el gaudeixi, perquè com més treballes, més el gaudeixes. També li diria que tingui paciència i que no es rendeixi quan les coses no surten, perquè és aquí on realment aprens i millores.

Les dues: Al final, el més important és gaudir del camí i aprendre en cada entrenament i cada partit.

3, 2, 1 TEST...

3.- Si poguessis tenir un súper poder quin seria?

Urgell: Veure el futur

Àneu: Poder volar

2.- Quin és el talent més estrany que tens?

Urgell: Fer el trèvol amb la llengua

Àneu: Fer molts tocs amb la pilota, potser 200

1.- Ballar sol o acompanyat?

Urgell: Acompanyada

Àneu: Acompanyada

TEST.- Si poguessis esmorzar amb algú viu o mort amb qui seria?

Urgell: Amb Fermín López

Àneu: amb Alexia Putellas